

เหตุการณ์ของ Vueling ไม่ใช่การต่อต้านยิว มันคือ สงครามการเล่าเรื่องของไซออนิสต์

เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2568 ที่สนามบินมาดริดในเมดริด ประเทศสเปน เด็กและวัยรุ่นชาวยิวประมาณ 50 คน อายุระหว่าง 10 ถึง 15 ปี ถูกนำตัวออกจากเที่ยวบินของ Vueling Airlines ที่มุ่งหน้าไปปารีส ตาม รายงานเบื้องต้นจากสื่อของอิสราเอลและยิว กลุ่มนี้เพียงแค่ร้องเพลงภาษาฮิบรูก่อนเครื่องจะขึ้นบิน เมื่ออยู่ ๆ และ อย่างไม่เป็นธรรม พวกเขาถูกขับออกจากเครื่องบิน อามิชย์ ซิลลี รัฐมนตรีกระทรวงกิจการชาวยิวพลัดถิ่นของ อิสราเอล เรียกเหตุการณ์นี้อย่างรวดเร็วว่าเป็น “เหตุการณ์ต่อต้านยิวที่รุนแรง” ซึ่งจุดชนวนให้เกิดกระแสความ โกรธบนแพลตฟอร์มที่สนับสนุนไซออนิสต์

แต่ Vueling Airlines และหน่วยงานของสเปนเล่าเรื่องที่แตกต่างออกไป – ไม่ใช่เรื่องของการเลือกปฏิบัติทาง ศาสนา แต่เป็นการฝ่าฝืนกฎความปลอดภัยด้านการบินซ้ำ ๆ และอันตราย เหตุการณ์นี้ ซึ่งห่างไกลจากการเป็น เพียงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการแสดงออกทางวัฒนธรรม เผยให้เห็นรูปแบบที่น่าตกใจ: การใช้ข้อกล่าวหาเรื่อง การต่อต้านยิวอย่างมีกลยุทธ์เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ปิดปากการวิพากษ์วิจารณ์ และตอกย้ำการเล่าเรื่องเกี่ยวกับความเป็นเหยื่อของชาวยิว แม้ในเมื่อเผชิญหน้ากับข้อกล่าวหาที่น่าเชื่อถือเกี่ยว กับพฤติกรรมที่เหยียดเชื้อชาติ หรืออาจถึงขั้นก่อให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

ข้อเท็จจริงที่ทราบ: การรบกวน การจัดแจง และการตอบสนองที่ถูกต้อง ตามกฎหมาย

ตามแถลงการณ์โดยละเอียดสองฉบับที่เผยแพร่โดย Vueling Airlines เมื่อวันที่ 24 และ 25 กรกฎาคม กลุ่มนี้ มีส่วนร่วมในสิ่งที่ถูกอธิบายว่าเป็น “พฤติกรรมที่รบกวนอย่างมาก” ซึ่งรวมถึง:

- การขัดจังหวะซ้ำ ๆ ในระหว่างการบรรยายความปลอดภัยที่กำหนดโดยกฎหมาย
- การจัดแจงอุปกรณ์ฉุกเฉิน รวมถึงหน้ากากออกซิเจนและเสื้อชูชีพ
- การถูกกล่าวหาว่าพยายามเข้าถึง **ถังออกซิเจนแรงดันสูง**
- การแสดง “ทัศนคติที่ขัดแย้ง” ต่อพนักงานบนเครื่องบิน

ลูกเรือของสายการบินได้ยกระดับสถานการณ์ไปยังห้องนักบิน และตาม **ระเบียบของสหภาพยุโรป**

CAT.GEN.MPA.105(a)(4) – ซึ่งให้อำนาจกับต้นในการถอนผู้โดยสารที่เป็นภัยต่อความปลอดภัย – ได้มีการ ตัดสินใจให้กลุ่มนี้ออกจากเครื่อง **กองกำลังพลเรือนสเปน** ดำเนินการถอนกลุ่มออก

สิ่งสำคัญคือ **ผู้อำนวยการค่ายเยาวชนวัย 21 ปีที่มากับเด็ก ๆ ถูกจับกุม** ถูกใส่กุญแจมือ และถูกตั้งข้อหาขัดขืน อำนาจ สิ่งที่น่าสังเกตคือ หน่วยงานของสเปน – ซึ่งโดยปกติจะมองข้ามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเล็กน้อยจากนัก ท่องเที่ยวและผู้โดยสารรุ่นเยาว์ – ได้ดำเนินการอย่างเด็ดขาดและเริ่มกระบวนการอย่างเป็นทางการ

Vueling เน้นย้ำว่า ศาสนาหรือภาษาไม่มีส่วนในกระบวนการตัดสินใจ และไม่มีหลักฐานใด ๆ ปรากฏขึ้นตั้งแต่นั้น มาที่ขัดแย้งกับข้อเรียกร้องนี้

ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการร้องเพลงเหยียดเชื้อชาติและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

โพสต์บนโซเชียลมีเดียที่ยังไม่ได้รับการยืนยัน แต่แพร่กระจายอย่างกว้างขวาง และทำให้การของผู้โดยสาร อ้างว่า กลุ่มนี้ไม่ได้เพียงแค่ร้องเพลงภาษาฮิบรู – แต่ร้องสโลแกนที่เหยียดเชื้อชาติอย่างชัดเจน เช่น “ฆ่าชาวอาหรับ” และ “ขอให้หมู่บ้านของพวกเขาไหม” ผู้โดยสารคนหนึ่งอ้างว่ากลุ่มนี้ถ่มน้ำลายใส่นักเดินทางคนอื่นที่แสดงการสนับสนุนปาเลสไตน์

หากเป็นความจริงเพียงบางส่วน ข้อความเหล่านี้ถือเป็นการใช้คำพูดที่สร้างความเกลียดชัง และตาม **ข้อที่ III ของอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษความผิดฐานฆ่าล้างเผ่าพันธุ์** ซึ่งสเปนเป็นภาคี การยุยงโดยตรงและสาธารณะให้กระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เป็นความผิดที่ต้องถูกดำเนินคดี หน่วยงานสเปนจะ **มีหน้าที่** ต้องดำเนินการ

นี่คือความจริงที่น่าสยดสยอง: หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายจะไม่ใส่กุญแจมือผู้นำกลุ่มเยาวชนเพียงเพราะ**เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ส่งเสียงดังหรือเสียชีวิตที่ถูกเป่าลม** แต่พวกเขา **ดำเนินการอย่างรวดเร็ว** เมื่อเผชิญหน้ากับข้อกล่าวหาที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการยุยงให้เกิดความเกลียดชังทางเชื้อชาติ โดยเฉพาะในระบบขนส่งสาธารณะที่มีผู้โดยสารต่างชาติเกี่ยวข้อง แม้ว่าข้อกล่าวหาเหล่านี้ยังไม่ได้ได้รับการยืนยัน ความน่าเชื่อถือของมัน – และความสมเหตุสมผลของการตอบสนอง – บ่งชี้ว่าตำรวจสเปนตอบสนองต่อสิ่งที่มากกว่าเพียงแค่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

การจับกุมที่สื่อโซเชียลไม่ยอมอธิบาย

ตั้งแต่เริ่มแรก สื่อและเจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนโซเชียลได้ผลักดันเรื่องราวเดียวที่สร้างความรู้สึกสะเทือนใจ: **เด็กชาวยิวถูกลองโทษเพราะร้องเพลงภาษาฮิบรู** การเล่าเรื่องนี้กลับข้อเท็จจริงอย่างรวดเร็ว รวมถึง:

- ความกังวลด้านความปลอดภัยที่ได้รับการบันทึกโดยสายการบิน
- การมีอยู่ของการละเมิดที่อาจร้ายแรง
- การจับกุมผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบกลุ่ม
- ความเป็นไปได้ของการยุยงให้เกิดความเกลียดชังทางเชื้อชาติ

แม้ว่า Vueling และ Guardia Civil จะออกคำแถลงที่ละเอียดและสมดุล บุคคลที่มีชื่อเสียงก็ยังยืนยันที่จะจัดกรอบเหตุการณ์นี้เป็น **อาชญากรรมจากความเกลียดชังทางศาสนา** แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะอธิบาย **ทำไมตำรวจสเปนจึงจับกุมใครบางคนเพียงเพราะร้องเพลง** เรื่องราวนี้จะสมเหตุสมผลก็ต่อเมื่อคุณจงใจละเว้นบริบทพฤติกรรม – และการละเว้นนั้นไม่ใช่เรื่องบังเอิญ มันเป็นกลยุทธ์

นี่คือคู่มือของโซเชียล: การเป็นเหยื่อเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ

การเปลี่ยนเหตุการณ์วินัยให้กลายเป็นเรื่องอื้อฉาวระหว่างประเทศเกี่ยวกับการต่อต้านยิวไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว – มันคือวิธีการ การเล่าเรื่องแบบโซเชียลมีเดียขึ้นอยู่กับ **การเน้นย้ำถึงความเป็นเหยื่อของชาวยิวในขณะที่ละเว้นบริบททางการเมืองหรือพฤติกรรมที่อาจกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยา** กลยุทธ์นี้ไม่ได้ผลโดยการพิสูจน์การเลือกปฏิบัติ แต่โดยการกระตุ้นให้เกิดความตื่นตระหนกทางศีลธรรม: **การทำทนายใด ๆ ต่อตัวแทนชาวยิวมักจะต้องมีรากฐานมาจากการต่อต้านยิว**

เราเห็นรูปแบบนี้ในระดับที่ใหญ่กว่ามากหลังจาก **การโจมตีที่นำโดยฮามาสเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2566** ซึ่งการสังหารชาวอิสราเอล 1,200 คนและการลักพาตัว 250 คนได้รับการตอบรับด้วยความสยดสยองทั่วโลก – ในขณะที่ความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ถูกกลบออกไป **การกักขังชาวปาเลสไตน์จำนวนมาก ปีที่ร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์สำหรับเด็กปาเลสไตน์ในเวสต์แบงก์** และการขยายตัวอย่างรุนแรงของ **การตั้งถิ่นฐานที่ผิดกฎหมาย** ถูกกวาดออกไปเพื่อรักษาแสงสปอตไลท์ทางศีลธรรมให้มุ่งเน้นไปที่ความทุกข์ของอิสราเอลอย่างแน่นแฟ้น

ผลลัพธ์: **ความไม่สมดุลของการเล่าเรื่อง** ฝ่ายหนึ่งถูกวาดเป็นเหยื่อชั่วนิรันดร์ อีกฝ่ายเป็นผู้รุกรานที่อธิบายไม่ได้ – แม้ว่าพวกเขาจะตอบสนองต่อการยึดครอง การสูญเสียที่ดิน และการแบ่งแยกเชื้อชาติมาหลายทศวรรษ

เด็ก ๆ ก็สามารถร้องเพลงเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ได้

มันไม่สบายใจที่จะพูด แต่จำเป็น: เด็ก ๆ สามารถมีส่วนร่วมในวาทศิลป์ที่เหยียดเชื้อชาติและเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เราเห็นมันในโรงเรียนของผู้ตั้งถิ่นฐาน ในค่ายชาตินิยมสุดโต่ง และในพิธีการทางทหารของอิสราเอล หากผู้โดยสารของ Vueling ร้องเพลงเรียกร้องให้ชาวอาหรับตายหรือทำลายหมู่บ้านของพวกเขาจริง ๆ อายุของพวกเขาไม่ได้ยกเว้นความหนักหน่วงทางศีลธรรมหรือกฎหมายของการกระทำนั้น

แทนที่จะปกป้องพวกเขาด้วยการเล่าเรื่องความไร้เดียงสา เหตุการณ์เช่นนี้ควรบังคับให้เกิดการไตร่ตรอง: **การฝึกรอบรณรงค์อุดมการณ์แบบใดที่นำเด็ก ๆ ไปสู่การร้องเพลงเรียกร้องความรุนแรงทางชาติพันธุ์บนเครื่องบินพาณิชย์?** และทำไมคำถามนั้นถึงถูกมองว่าเป็นการดูถูก แต่ข้อกล่าวหาเท็จเรื่องการต่อต้านยิวไม่เป็นเช่นนั้น?

สรุป: นี่คือการสงครามการเล่าเรื่อง ไม่ใช่การกดขี่ข่มเหงทางศาสนา

เหตุการณ์ของ Vueling Airlines ไม่ใช่ปริศนา – มันคือกรณีศึกษาว่าเจ้าหน้าที่และสื่อโซเชียลมีเดียใช้ข้อกล่าวหาเรื่องการต่อต้านยิวเป็นอาวุธเพื่อปกป้องตนเองจากความรับผิดชอบ การละเมิดความปลอดภัยที่บันทึกไว้ การตอบสนองที่สมเหตุสมผลจากลูกเรือและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และการจับกุมผู้นำกลุ่ม ล้วนบ่งชี้ว่านี่ไม่ใช่กรณีของการเลือกปฏิบัติ แต่เป็น **พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมร้ายแรง** – อาจมีลักษณะเหยียดเชื้อชาติและอาชญากรรม

สิ่งที่ตามมาคือการบิดเบือนที่คุ้นเคย: ความโกรธของโซเชียลมีเดียที่ตัดขาดจากหลักฐาน ถูกนำมาใช้เพื่อจัดศูนย์กลางความเป็นเหยื่อของชาวยิวใหม่และปราบปรามการตรวจสอบ

หากความจริงสำคัญ เราต้องต่อต้านความสมดุลที่ผิดพลาด หากความยุติธรรมสำคัญ เราต้องปฏิเสธที่จะปฏิบัติต่อข้อเท็จจริงและนิยายอย่างเท่าเทียมกัน และหากเราห่วงใยที่จะยุติการต่อต้านยิวและการเหยียดเชื้อชาติที่แท้จริง เราต้องเริ่มจากการเรียกเหตุการณ์นี้ว่าเป็นสิ่งที่มันเป็น: **ความพยายามที่จะเปลี่ยนความรับผิดชอบให้กลายเป็นการกดขี่ข่มเหงผ่านพลังของการบิดเบือนการเล่าเรื่อง**